
El bon rei René

Autor:

Data de publicació: 10-06-2016

René I de Nàpols (Angers , 16 de gener de 1409 - Aix-en-Provence , 10 de juliol de 1480) també conegut com René d'Anjou, René de Sicília i René el Bo (en francès Le bon roi René), va ser duc d'Anjou , comte de Provença (1434 - 1480), duc de Bar (1430 - 1480), duc de Lorena (1431 - 1453), rei de Nàpols (1438 - 1442 ; titular 1442 - 1480), rei de Jerusalem titular (1438 -1480) i de Catalunya (1466 - 1472).

índex

- 1 Orígens familiars
- 2 Lluita amb Alfons el Magnànim
- 3 Guerra civil catalana
- 4 Descendents
- 5 Territoris
- 6 Heràldica
- 7 Notes
- 8 Vegeu també

Orígens familiars

René d'Anjou va néixer al castell d'Angers com a segon fill del matrimoni hagut entre Lluís II d'Anjou i Violant d'Aragó . Lluís II va morir el 1417, i els seus fills, juntament amb el seu cunyat el dofí Carlos , van quedar sota la tutela de la seva mare. El més gran, Luis , va heretar la corona de Nàpols i el ducat d'Anjou, en tant que a Benet li va correspondre el comtat de Provença.

Molt aficionat a les arts, va escriure novel·les i obres de caràcter moral, tant en vers com en prosa.

Per l'acord matrimonial celebrat el 1419 amb Isabel , filla gran del duc Carles II de Lorena , René d'Anjou es convertia en hereu del ducat de Bar, reclamat com a herència per la seva mare Yolanda. Morta Isabel, es va casar amb Joana de Laval el 10 setembre 1454, a l'abadia de Sant Nicolau de Angers . No va tenir fills d'aquest segon matrimoni.

El 1429, va estar present a Reims en la coronació de Carles VII com rei de França .

El 1434, a la mort de Lluís III sense hereus, René va ser designat successor del comtat de Provença i a la mort de la reina Joana II l'any següent, hereu del Regne de Nàpols .

Lluita amb Alfons el Magnànim

El 1421, Alfons V d'Aragó havia aconseguit per part de la reina Joana II de Nàpols el reconeixement com a hereu universal a falta de descendència directa.

Una aliança entre els ducats de Milà i de Venècia juntament amb Lluís III de Nàpols , va permetre la reconciliació entre les dues branques Anjou enfrontades pel tron reial de Nàpols. Així, el 1423, la reina Joana II va adoptar a Luis III com a hereu i, a la mort d'aquest, els drets van passar al seu germà René.

René va haver de renunciar completament, pel tractat signat el 28 de gener de 1437 , a totes les seves possessions a Flandes procedents de l'herència del duc Roberto de Bar i va prometre en matrimoni a la seva filla única, Yolanda d'Anjou , (nascuda el 1428), a Frederic II de Vaudémont , fill de Antoni de Vaudémont .

Enfadat, Alfonso, el 1441 va assetjar la ciutat de Nàpols durant sis mesos. René va fugir cap a les seves possessions de França , que havien estat governades per la seva mare, però aquesta va morir el 1442 . Amb aquesta fugida els napolitans li van girar l'esquena i encara que ell va pensar que mantindria la corona reial de Nàpols el cert és que la va perdre en favor del rei Magnànim.

Guerra civil catalana

Escut d'armes de René I, amb les armes rebudes de la seva mare

Va acceptar ser rei dels catalans quan la Generalitat de Catalunya , en lluita contra Joan II, li va oferir la corona a 1466 . Encara que mai es va desplaçar a Catalunya , va enviar com a lloctinent al seu fill Joan , amb el títol de príncep de Girona, que va morir allà el 1470 i, més tard, al seu nét Joan de Calàbria .

Descendents

Del seu matrimoni amb Isabel de Lorena, van néixer:

Joan (1424 - 1470). Duc de Lorena. Va morir abans que pogués succeir al seu pare igual que el seu fill Nicolás .
Yolanda (1428 - 1484), casada amb el comte Frederic II de Vaudémont (1428 - 1470). El fill de tots dos seria René II de Lorena .
Margarita (1429 - 1482), casada amb el rei Enric VI d'Anglaterra (1421 - 1471).

Territoris

Va posseir diversos territoris:

Duc de Lorena (1431-1453).
Comte de Provença (1434-1480).
Rei de Nàpols (1438-1442). El regne de Nàpols li va ser arrabassat per Alfons V d'Aragó el Magnànim.
Rei d'Aragó (1466-1472). Va acceptar els títols de la Corona d'Aragó, quan la Generalitat de Catalunya va mantenir una guerra contra Joan II d'Aragó .

Heràldica

1420-1434

1434-1443

1443-1453

1453-1470

1470-1480

predecessor:

Carlos

Duc de Bar

1430 - 1480

successor:

René II

predecessor:

Carles II

Duc de Lorena

1431 - 1453

amb Isabel de Lorena (1431-1453)

successor:

Joan II

predecessor:

Luis III

Duc d'Anjou

Comte de Provença

1434 - 1480

successor:

Carles IV

predecessor:
Joana II

Rei de Nàpols
1435 - 1442
successor:
Alfons I

predecessor:
Condestable Pere de Portugal
Rei rival d'Aragó
En disputa amb Joan II d'Aragó
(a Catalunya)
1466 - 1472
successor:
Joan II

predecessor:
Luis III
Comte d'Anjou
1434 - 1441
successor:
Carles IV

Notes

de Villeneuve, François L. (1825). Histoire de René d'Anjou, roi de Naples, duc de Lorraine et Cte. de Provence (en francès). vol.1. París: Blaise. pp. 228-229.

O'Callaghan, Joseph F. (1983). A History of Medieval Spain (en anglès). Cornell University Press. pàg. 561. ISBN 0801492645 .

[1]

[2]